

L'HORA NOVA

INGENUAMENT

PER a la formació de l'Espanya que neix l'apostolat de l'ensenyament, en tots els seus graus i especialitats, representa un pas ferm per a satisfer els nostres anhels d'emancipació política i social. Seriem orbs si desconeixéssim que la majoria de mestres han estat treballadors esforçats que des de l'aula humil han anat perfeccionant la mentalitat dels infants per a fer-los ciutadans aptes i dignes en tota funció social. Cal, per tant, estimular la potència creadora dels mestres, les condicions econòmiques dels quals es trobem avui molt per sota de les que gaudeix la classe treballadora en general. I aquest tracte, si no és vexant, és indiscutiblement perjudicial per a poder mantenir un esperit elevat i un veritable amor a la professió com es fa necessari que tinguin els mestres. No hi ha excusa que hi valgui; hem de reconèixer als treballadors de l'ensenyança el dret indiscutible de què se'ls remuneri amb un sou que els permeti d'afrontar la carestia de la vida. El pressupost familiar de despeses ha tingut un augment desproporcionat als ingressos. Tant l'obrer manual com l'intel·lectual, cadascú pel seu cantó, i en ordre a les professions respectives, però paral·lels a la finalitat del millorament econòmic, han de veure's compensats en el coeficient de vida imposat per les circumstàncies anormals de la guerra. El mestre no ha obtingut aquestes millores, i, per tant, no és just que es perllongui una situació que tots sabem que està per damunt de les possibilitats que concorren en la modesta remuneració dels treballadors de l'ensenyança.

ALFIL

Delegats tècnics de treball

En el Ple Ampliat de València la C. N. T. prengué l'acord de crear delegats tècnics de treball, la missió dels quals serà «orientar i inspeccionar les unitats econòmiques que estan sota la seva jurisdicció».

Aquesta funció inspectora persegueix el propòsit de controlar administrativament les empreses col·lectivitzades i millorar el resultat general de l'economia en qualitat i rendiment. Els delegats tècnics proposaran als Consells corresponents les sancions a què es facin creditors, individus i organismes, per incompliment de llurs deures.

L'economia ha d'unificar-se. Si no sorgissin els instruments de control i coordinació necessaris; si no es dictessin les normes concretes a les quals han de subjectar-se l'individu i les unitats industrials i camperoles, l'eficàcia dels delegats tècnics de treball esdevindria més que dubtosa.

Es evident que les activitats econòmiques que depenen del nostre moviment han d'ajustar-se a un pla general. Quan cada empresa es vegi obligada a seguir un ritme ben definit, la funció dels delegats tècnics, que serà reglamentada convenientment en un moment oportú, repercutirà sensiblement en els resultats generals de l'obra, en sentit estimulant.

Hem d'estar disposats a què l'economia s'encarrili per vies d'eficiència. Ja sabem que sense una producció sòlida no pot haver hi ni victòria en la guerra ni avenç revolucionari. Cal, per tant, disposar-se a acabar amb el sistema de producció a base d'empreses aïllades, el caràcter de les quals reproduïx els vicis del capitalisme i impedeix la concurrència indispensable per a superar aquest període crític de transició d'un o altre règim de vida. Els treballadors hem d'estar amatents a guanyar tot el temps perdut, que ha permès als adversaris de l'administració sindical de l'economia, recuperar-se, per a disputar-nos el dret de gestió.

No vacil·larem a enfrontar-nos amb els vicis burgesos que pesen com una càrrega de plom damunt les espatlles de molts obrers. Hem d'exigir i imposarem responsabilitat arreu. L'absència de dignitat professional i la vagància són tares que ens conduïrien a un precipici, si no hi apliquéssim un remei urgent.

Es la C. N. T. la primera organització que es disposa a afrontar aquests problemes.

Els que han estat considerats com elements «destructors per sistema», donaran un exemple de profunda preocupació constructiva.

Ço vital en tota societat és l'economia. Sense una bona administració de la mateixa tot es desploma.

Cal reconèixer, per tant, que la C. N. T. està al seu lloc; compleix la seva alta missió d'acarar-se amb el més greu de tots els problemes; no vol emparar ganduls ni controls que no treballen. Soterrades aquestes xacres assentarem fermes i sòlids els ciments del nou ordre econòmic, sobre els quals bastirem el futur edifici de la NOVA ESPANYA.

JAUME THOMASA DOMENECH